

REPUBLIKA HRVATSKA
MINISTARSTVO FINANCIJA

1

Klasa: 910-01/97-01/25

Urbroj: 513-14/01-9

Zagreb, 12. prosinac 2001.

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

- Tajništvo -

**Predmet: Uspostava Ureda Svjetske banke u Republici Hrvatskoj,
Ugovor između Vlade RH i Banke**

Iz v j e š ć e

o vođenim pregovorima

1. Odnosi sa Svjetskom bankom

Od kako je Republika Hrvatska 1993. godine postala punopravnom članicom Svjetske banke (IBRD, IFC, MIGA, IDA) - u daljem tekstu Banka – sklopljeno je 20 ugovora o zajmovima u ukupnom iznosu valuta zajmova od 580 mil. USD, 508 mil. DEM i 100 mil. EUR. Od toga zajmovi za 5 projekata su iskorišteni, 13 se nalazi u korištenju, a 2 su nova sklopljena u 2001. godini (SAL i stečajni postupak). U raznim fazama pripreme nalazi se još 10-13 novih projekata, te 10 projekata u fazi izrade koncepta i fizibility studije. Osim toga Banka je iz svojih sredstava i posredno od drugih donatora omogućila korištenje 25 darovnica za potrebe tehničke i

savjetodavne pripreme ili izradu analiza za pojedina važna pitanja ili buduće projekte (ukupno oko 7 mil. USD i preko 250 mil. japanskih jena).

Provedba projekata i korištenje odobrenih zajmova najsloženiji su poslovi i predmet su svakodnevnih komunikacija i kontakata između Ministarstva financija i zaduženih korisnika iz RH i stručnjaka Banke (Prilog – Pregled zajmova IBRD).

Prigodom posljednjeg zajedničkog razmatranja (u srpnju 2001. godine) stanje provedbe pojedinih zajmova ocjenjeno je zadovoljavajućim.

Programom za 2002. i 2003. godinu predviđeno je ugovaranje novih zajmova u iznosu od oko 440 mil. USD. Sa napretkom provedbe strukturnih reformi očekuje se povećanje ovoga iznosa i proširenje programa suradnje.

Osim ovoga IFC (kao afilijacija Banke) svojim aktivnostima u privatnom sektoru također namjerava intenzivirati aktivnosti (od 1999. odobrio je 4 nova ulaganja u iznosu od 78 mil. USD) u raznim sektorima industrije, zatim turizmu, infrastrukturi, zdravstvu i sl.

2. Otvaranje Ureda Banke u RH

Kako je porastao broj i proširio se program suradnje u vidu raznih aktivnosti (politički dijalog, analize, tehnička pomoć, ugovaranje zajmova i provedba projekata) tako je Banka u skladu sa svojom politikom decentralizacije poslovnog upravljanja (početkom 1998. godine) otvorila Stalni ured u Zagrebu na čelu s gosp. Sandorom Sipošem. S obzirom na vrlo pozitivna i obostrano korisna iskustva ovoga Ureda kao i politiku daljeg jačanja decentraliziranih ureda Banke u zemljama Centralne i Istočne Europe, te imajući u vidu znatno unaprijeđen politički dijalog od dolaska nove Vlade i naročito dolaskom gosp. Andrew Vorkinka za regionalnog

direktora zaduženog za RH, Banka je odlučila početkom 2001. godine – uz suglasnost Vlada Bugarske, Hrvatske i Rumunjske – pored postojećeg Ureda za RH proširiti Ured u Zagrebu u jesen 2001. godine i za direktora Ureda za sve tri zemlje postavila gosp. Andrew Vorkinka. Cilj ove decentralizacije je da se postigne još učinkovitija, bliža i odgovornija potpora Banke rastućim potrebama suradnje s ovim zemljama i poduprijeti njihovu integraciju s Europskom unijom. Ured će pokrivati sve aktivnosti, programe i projekte Svjetske banke (uključuje i IFC i MIGA) s Bugarskom, Hrvatskom i Rumunjskom i imat će oko 15-20 službenika te još jedan broj lokalnih namještenika (tehničko i drugo pomoćno osoblje).

3. Ugovor o uspostavi Ureda

a) Već u svezi s otvaranjem prvoga Ureda za RH, Banka je predložila nacrt Ugovora kojim bi se između Banke i RH utvrdio status, temeljna prava, povlastice i imuniteti Ureda i službenika Ureda (u daljem tekstu: Ugovor).

Vlada RH na sjednici održanoj 11. prosinca 1997. godine usvojila je Prijedlog za pokretanje postupka za sklapanje Ugovora u tekstu koji je dostavilo Ministarstvo financija i donijela odgovarajući zaključak (u privitku). Vlada je potvrdila svoju suglasnost za otvaranje Ureda i zadužila nadležna ministarstva, druga tijela i HNB za njihova očitovanja na tekst predloženog Ugovora, te zadužila Ministarstvo financija (kao nositelja suradnje s Bankom) za usuglašavanje nacрта predmetnog Ugovora i ovlastila ministra financija da u ime Vlade RH potpiše predmetni Ugovor.

Ministarstvo financija je na temelju primljenih očitovanja nadležnih ministarstava i HNB u višekratnim konzultacijama i pregovorima s

predstavnicima Banke usuglasilo gotovo sve odredbe nacrtu Ugovora. Međutim, pregovori nisu privedeni kraju, jer se Ministarstvo financija nije složilo s tvrdim nastojanjem Banke da se svim kategorijama službenika i zaposlenika (uključujući domaće državljane) omogući izuzeće od plaćanja poreza na plaće i druga primanja. To je po ocjeni Ministarstva financija bilo neprihvatljivo jer je išlo preko sadržaja povlastica i privilegija utvrđenih Sporazumom o Banci i Konvencijom o povlasticama i imunitetima specijaliziranih ustanova UN (1947) kojih je RH stranka i primjenjuje ih.

b) Nakon odluke Banke o otvaranju proširenog Ureda Banke u Zagrebu i notifikacije (Ministarstvu vanjskih poslova, Državnom protokolu i Ministarstvu financija) imenovanja gosp. A. Vorkinka za direktora Ureda (od 1. kolovoza 2001. godine) obnovljeni su pregovori o sklapanju predmetnog Ugovora. Tijekom pregovora mijenjan je i dopunjavani nacrt Ugovora na koji su mišljenja i prijedloge za izmjene teksta dali Ministarstvo vanjskih poslova (13. listopada i 4. prosinca 2001.), Hrvatska narodna banka (29. listopada i 11. prosinca 2001.) Ministarstvo pravosuđa, uprave i lokalne samouprave (6. prosinca 2001.) i Ministarstvo za europske integracije (7. prosinca 2001.).

Hrvatska narodna banka, Ministarstvo pravosuđa, uprave i lokalne samouprave i Ministarstvo za europske integracije nemaju primjedbi na tekst Ugovora koji se dostavlja. Ministarstvo vanjskih poslova dalo je veliki doprinos prečišćavanju i utvrđivanju teksta Ugovora, s time što je tijekom pregovora u povodu rješenja nekih odredbi Ugovora ukazivalo da bi s međunarodnopravnog stanovišta, predmetni Ugovor trebao potvrditi Hrvatski sabor.

Imajući ovo u vidu potrebno je istaknuti da su Ministarstvo financija i Banka polazno utvrdili kako Republika Hrvatska kao strana potpisnica Sporazuma o Banci i Konvencije u svom pravnom sustavu i praksi provodi namjere i ciljeve odredbi Sporazuma i Konvencije te da Republika Hrvatska isto želi primjeniti u odnosu na Svjetsku banku kao specijaliziranu ustanovu UN i njezin Ured u Zagrebu.

Tako je zbog interesa za dalje razvijanje suradnje s Bankom u pregovorima s Bankom održana važna polazna suglasnost da Ugovor i njegove odredbe o statusu Ureda, povlasticama i imunitetima Ureda, direktora i službenika budu potpuno sukladni odredbama Sporazuma o Banci i Konvenciji, te da Ugovor u tom smislu bude njihov provedbeni instrument tj. da ni u kojem vidu ili sadržaju ne prelazi one obveze koje je RH već ranije preuzela kao stranka Sporazuma i Konvencije, te da budu u skladu s međunarodnim pravom i praksom u RH u odnosu na druge slične međunarodne ustanove UN i diplomatska predstavništva u RH. U takovom kontekstu dogovorene su i usuglašene blaže obvezujuće formulacije odredbi Ugovora kojima se iskazuje puna spremnost hrvatske strane i nadležnih tijela da u najvećoj mogućoj mjeri omogući primjenu domaćih pravnih propisa i prakse u svezi pitanja gdje je to potrebno u svezi uvjeta rada Ureda te upućuje na povlastice i imunitete kako bi se olakšalo postizanje ciljeva i svrha odredbi Sporazuma i Konvencije.

Što se tiče uskađivanja teksta odredbi Ugovora koje se odnose na status povlastice, izuzeća i imunitete službenika Banke kao međunarodne ustanove iz sustava UN (Članak IV Ugovora) utvrđeno je da će se striktno primjeniti odredbe Članka VI, Odjeljak 18 i 19 Konvencije. U svezi s time u članku IV, Odjeljak 1 polazno je utvrđeno i dodatnim pismom uvjeravanje

Banke (2. listopada 2001.) potvrđeno da će Banka u smislu provedbe Konvencije dostavljati Vladi RH godišnju listu međunarodnih službenika na koje se odnose povlastice i imuniteti predviđene Konvencijom i koju Banka inače ima obvezu dostavljati svim zemljama članicama putem notifikacije Glavnom tajniku UN. Ovakova praksa već postoji i u svezi s Ugovorima Banke s drugim zemljama gdje Banka ima slične Urede (dostavljeno nam je na uvid), tako da će se na ovaj način točno znati koje su to određene kategorije i imena službenika Banke na koje se odnose povlastice i imuniteti. Što se tiče službenika Banke koji su državljani RH u Odjeljku 3. Članka IV. Ugovora posebno je utvrđeno da će oni uživati samo one povlastice i imunitete koji su predviđeni Konvencijom i Sporazumom i odnose se na radnje koje poduzimaju u službenom svojstvu. Znači, priznaju im se povlastice i imuniteti samo u svezi obavljanja funkcija, poslova i zadaća Banke, a ne za osobe ili osobno, koje i dalje imaju sve uobičajene građanske i druge obveze i prava kao državljani RH, odnosno tretman koji im daje Sporazum o Banci. Osim toga svi međunarodni službenici s gore spomenute liste, uključujući i državljane RH, koji su zaposleni i plaćeni prema propisima i pravilima Banke, kao specijalizirane ustanove UN (Konvencija) oslobođeni su oporezivanja plaća i naknada koje im isplaćuje Banka kao funkcionalni izdatak za obavljanje određenih poslova i zadaća i u svezi su s realizacijom programa i projekata suradnje Banke s RH odnosno Bugarskom i Rumunjskom. Ostali zaposlenici koji neće biti na gornjoj listi međunarodnih službenika (tehničko, administrativno i uslužno osoblje) zaposleni po ugovoru na dulje ili kraće vrijeme, potpadaju potpuno pod pravne propise RH i Sporazuma o Banci tj. bez povlastica, izuzeća i imuniteta iz Konvencije.

Z a k l j u č a k:

Odredbe predmetnog Ugovora sukladne su i provode svrhe i namjere odredbi Sporazuma i Konvencije, te su u skladu s međunarodnim pravom i praksom u RH. Ova praksa primjenjuje se i u drugim zemljama članicama Banke kao međunarodne ustanove iz sustava UN (čak su uređeni samo u vidu razmjene usuglašenih pisama). Ministarstvo financija je provelo svu potrebnu proceduru propisanu za ovakovu vrstu ugovora i ocjenjuje da ovim Ugovorom RH ne preuzima nikakove nove međunarodne obveze niti se njime uvode novi ili vrše promjene postojećih zakona i propisa RH. Kako se radi o Ugovoru koji služi za provedbu odgovarajućih odredbi multilateralnog međunarodnog Sporazuma o Banci i Konvencije UN i njegove odredbe ne prelaze ono što je RH već prihvatila i primjenjuje u svom domaćem zakonodavstvu i propisima ovaj Ugovor nije potrebno potvrđivati od strane Hrvatskog Sabora.

Sukladno svemu naprijed iznijetom predlaže se Vladi RH da donese odgovarajući zaključak (u privitku) i Uredbu o objavi u Narodnim novinama predmetnog Ugovora između RH i Banke koji su potpisali gosp. Mato Crkvenac, Ministar financija i gosp. Andrew Vorkink, Direktor Ureda Banke u Zagrebu 19. studenog 2001. (u privitku tekst Uredbe i tekst Ugovora na engleskom i u prijevodu na hrvatski jezik).

Prilozi: kao gore

STRUČNI NOSITELJ PREGOVORA

S BANKOM

POMOĆNIK MINISTRA FINANCIJA

mr. Josip Kulišić